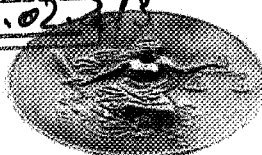

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 51/1852/22.02.2013

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Cabinetul Președintelui

Str. Batiștei, nr.25, sector 2, București,
Tel: 310.38.86, Fax: 310.36.16
www.scj.ro

Operator de date cu caracter personal / Autorizația nr. 17503

Nr. 202 din 21 februarie 2013

Către

PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

În atenția domnului *Secretar General Cristian Adrian PANCIU*

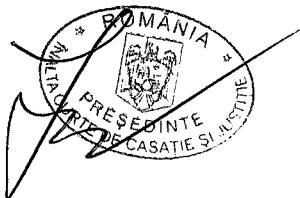
Stimate domnule Secretar General,

Referitor la adresa dumneavoastră nr. 190 BP din 18.02.2013, înregistrată la cabinetul Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 202 din 20 februarie 2012, prin care ne solicitați, urmare deciziei Biroului permanent al Camerei Deputaților, **motivarea deciziei nr. 585 din 5 februarie 2013 pronunțată în dosarul nr. 911/44/2011 de Secția de contencios administrativ și fiscal a instanței supreme**, vă transmitem alăturat, în xerocopie, decizia, cuprinzând un număr de 12 pagini, privind pe domnul deputat Aurel Nechita.

Cu deosebită considerație,

Judecător dr. Livia Doina STANCIU

Președintele
Înaltei Curți de Casație și Justiție

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.585

Dosar nr.911/44/2011

Ședința publică de la 5 februarie 2013

Președinte: Luiza Maria Păun	- Judecător
Doina Duican	- Judecător
Rodica Voicu	- Judecător
Georgiana Vlad	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Agenția Națională De Integritate împotriva Sentinței nr. 339 din 31 octombrie 2011 a Curții de Apel Galați- Secția contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile și susținerile părților au fost consemnate în Încheierea de la 22 ianuarie 2013, iar pronunțarea deciziei a fost amânată la data de 5 februarie 2013.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel Galați - Secția comercială și de contencios administrativ, reclamantul Nechita Aurel a solicitat anularea Raportului de evaluare emis de Agenția Națională de Integritate, prin care s-a constatat că au fost încălcate dispozițiile art. 81 din Legea nr. 161/2003 dat fiind că, în perioada 12.05.2005 -19.12.2008, a deținut în același timp două funcții ce atrăgeau starea de incompatibilitate, respectiv calitatea de deputat în cadrul Parlamentului României și cea de Decan al Facultății de Medicină și Farmacie din cadrul Universității Dunărea de Jos din Galați, deținând, pe lângă această din urmă calitate, în perioada 10.01.2009 - 2.10.2009, și funcția de Secretar de Stat în cadrul Ministerului Sănătății.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul a arătat că, deși, situația de fapt este corectă, în realitate între funcțiile deținute nu ar exista incompatibilitate, cele reținute de pârâta A.N.I. în raportul de evaluare nefiind conforme cu prevederile legale, fie datorită faptului că în situația sa acestea nu ar fi aplicabile, fie datorită interpretării eronate dată de această autoritate dispozițiilor legale invocate.

A susținut că în perioada cât a deținut demnități și funcții publice nu i-ar fi fost incidente dispozițiile Legii nr. 144/2007, fără modificările aduse acesteia prin Legea nr. 176/2010. Dispozițiunile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 176/2010 nu sunt aplicabile în speță deoarece la adoptarea acestei legi el nu se mai afla în nici una dintre demnitățile deținute.

Pe de altă parte, funcția de decan îndeplinită nu constituia o incompatibilitate în sensul legii, deoarece aceasta nu este una de conducere într-o instituție de autoritate publică, ci doar o funcție didactică.

În cauză a formulat întâmpinare pârâta A.N.I., care a solicitat respingerea cererii reclamantului, susținându-și în principiu integral raportul de evaluare criticat.

Prin sentința nr. 339 din 31 octombrie 2011, Curtea de Apel Galați – Secția contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea formulată de reclamant și a dispus anularea Raportului de evaluare nr. 73895/G/II/27.06.2011 emis de autoritatea pârâtă Agenția Națională de Integritate București.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut, în esență, că, în ceea ce privește concursul dispozițiilor legale aplicabile, incompatibilitățile prevăzute de art. 80 și art. 81 alin. 1 din Legea nr. 161/2003, se supuneau până la data adoptării Legii nr. 176/2010, regimului consacrat de art. 2 din Legea nr. 144/2007. Potrivit acestui text, în vigoare până la data de 1 septembrie 2010, constatarea incompatibilităților era impusă *în perioada exercitării mandatelor* de către persoanele cărora li se adresau textele mai sus menționate.

Abia odată cu modificarea legii, prin art. 11 alin. 1 din Legea nr. 176/2010, perioada de verificare a fost extinsă și pentru următorii trei ani de la încetarea calității de demnitar, funcționar, etc.

Or, aceste dispoziții procedurale au devenit aplicabile de la adoptarea noii legi, astfel încât în mod greșit s-a făcut aplicarea lor pentru situația de incompatibilitate a reclamantului, care a încetat la data de 2.10.2009.

În ceea ce privește interpretarea punctuală a incompatibilității dintre funcția publică de decan și aceea de demnitar, prima instanță, reținând dispozițiile art. 36 alin. 3 din Legea nr.96/2006, care prevăd că deputații și senatorii pot *exercita funcții și activități în domeniul didactic, al cercetării științifice* etc., dispozițiile art. 82 alin. 3 și 83 alin.4 din Legea nr. 161/2003 cu același conținut, precum și ale art. 71 alin. 2 din Constituția României care prevăd incompatibilitatea calității de deputat sau senator cu orice *funcție publică de autoritate*, a constatat că reclamantul a exercitat funcția de decan, funcție aflată în organigrama unei instituții de învățământ superior, care potrivit art. 2 alin. 1 lit. b din Legea nr. 554/2004 prestează un serviciu public, *dar nu de autoritate publică* așa cum prevede teza finală a acestui text. Or, textul Constituțional face trimitere la funcțiile de autoritate.

Totodată, Curtea a observat că nici textul constituțional și nici celelalte texte nu disting între categoria activităților didactice permise senatorilor, deputaților și altor categorii de persoane, ci doar Legea învățământului nr. 128/1997 face precizarea că instituția de învățământ superior este condusă de senatul universitar, prezidat de rector.

Prin urmare, judecătorul fondului a concluzionat că aprecierea dată de către autoritatea pârâtă situației juridice a reclamantului este nelegală, atâta vreme cât legea nu distinge în privința funcțiilor didactice în învățământul superior, iar legea specială enumeră doar funcția de rector ca și creatoare de incompatibilități.

Împotriva acestei hotărâri, a declarat recurs pârâta Agenția Națională de Integritate, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Motivele de recurs invocate conform art.304¹ Cod procedură civilă se încadrează în dispozițiile art.8 și 9 Cod procedură civilă invocându-se interpretarea greșită a actului juridic dedus judecății și aplicarea greșită a dispozițiilor Legii nr.176/2010 a Legii nr.161/2003 și a Legii nr.128/1997 față de situația reclamantului-intimat în raport de legalitatea raportului de evaluare contestat nr.73895/GII din 27.06.2011 al Agenției Naționale de Integritate.

Recurenta critică soluția pronunțată de instanța de fond dispusă prin sentința recurată prin care a fost admisă contestația formulată de reclamantul-intimat în baza art.22(1) și art.(1) și art.24 din Legea nr.176/1.09.2010 și prin care s-a dispus anularea ca nelegal a raportului de evaluare nr.73895/GII din 27.06.2011.

Recurenta invocă și critică prin motivele de recurs două aspecte de nelegalitate reținute greșit, în opinia recurenteii de către instanța de fond.

Primul vizează legea specială aplicabilă, respectiv concursul dispozițiilor legale aplicabile respectiv dispozițiile art.2 din Legea nr.144/2007 și a dispozițiilor art.31(1), art.34 și a art.11(1) din Legea nr.176/2010, avându-se în vedere principiul neretroactivității legii prevăzute de art.15(2) din Constituția României.

Față de primul aspect de nelegalitate se invocă greșita aplicare de către instanța de fond a dispozițiilor art. din Legea nr.144/2007 pe ideea că situația de incompatibilitate a reclamantului a încetat la data de 2 octombrie 2009 dată când a încetat mandatul de senator 2004-2008 și respectiv funcția de secretar de stat în cadrul Ministerului Sănătății 10.01.2009 – 2 octombrie 2009.

Recurenta arată că în mod greșit, s-a apreciat de instanța de fond că în cauză a fost încălcat principiul neretroactivității legii prevăzute de art.15(2) din constituția României de către recurenta-pârâtă aplicând dispozițiile Legii nr.176/010 care a intrat în vigoare la 1.09.2010 pentru o situație de incompatibilitate care a încetat la data de 2 octombrie 2009.

Recurenta invocă aplicarea și interpretarea greșită a legii, respectiv a dispozițiilor art.31(1) și a art.34 din Legea nr.176/2010 care sunt aplicabile în raport de dispozițiile art.11(1) din același act normativ.

Recurenta arată că la data sesizării din oficiu 16.XI.2010, conform lucrării nr.83414/II/16.XI.2010 executată pentru verificarea declarației de avere și de interese, privind pe reclamantul-intimat s-a constatat situația de incompatibilitate prevăzută de art.81(1) și art.84(2) din Legea nr.161/2003 și a emis raportul de evaluare contestat din 27.06.2011.

Recurenta arată că la data sesizării din oficiu 16.XI.2010 erau în vigoare dispozițiile Legii nr.176/2010, raportat la dispozițiile art.11(1) din Legea nr.176/2011 activitatea de evaluare a declarației

de avere sau de interese în prezenta cauză pot fi efectuate pe durata executării funcțiilor și demnităților publice cât și în decursul a 3 ani după încetarea acestora. În consecință apreciază recurenta că dispozițiile Legii nr.176/2010 erau deplin aplicabile la data de 16.XI.2010, iar verificarea respectării de către reclamant a dispozițiilor legale privind incompatibilitatea se putea realiza în decurs de 3 ani de la data încetării acestei situații 2 octombrie 2009, fără a fi încetat principiul neretroactivității prevăzute de art.15(2) din Constituția României.

Al doilea aspect de nelegalitate privește aplicarea greșită a dispozițiilor legale incidente în aprecierea în concret a situației de incompatibilitate reținută în raportul de evaluare dintre funcția publică de decan și aceea de demnitar, fie deputat sau membru al guvernului.

Se arată că instanța de fond a apreciat greșit și nelegal pe de o parte că funcția de decan, funcție aflată în organizarea unei instituții de învățământ superior nu este o funcție de autoritate și pe de altă parte s-a apreciat că în raport de dispozițiile art.36(3) din Legea nr.96/1996, reclamanta poate exercita funcția de decan, funcție în domeniul didactic pe motiv că dispozițiile constituționale și dispozițiile art.36(3) din Legea nr.96/1996 nu fac distincție între categoria activităților didactice permise senatorilor sau deputaților - cazul reclamantului.

Recurenta arată că prima instanță a interpretat greșit și a aplicat greșit dispozițiile art.81(1) și (2) din Legea nr.161/2003, dispoziții în care sunt enumerate și definite funcțiile publice de autoritate incompatibilitate cu funcția de decan. În funcția de decan este o funcție de conducere potrivit art.68(1) din Legea nr.128/1997 deoarece decanul face parte de drept din senatul universitar, instituția de învățământ superior fiind condusă potrivit art.68(1) din Legea nr.128/1997 de senatul universitar prezidat de rector.

Recurenta arată că în mod nelegal, prima instanță nu a apreciat dispozițiile art.53(1) din Legea nr.128/1997 din care rezultă distincția clară care există între funcția de decan - funcție publică de autoritate de conducere funcție care determină situația de incompatibilitate și funcția didactică sau de cercetare funcții enumerate de dispozițiile art.53(1) din Legea nr.128/1997, funcții

care nu sunt incompatibile cu funcția de deputat sau senator în raport de dispozițiile art.36(3) din Legea nr.96/2006.

Se solicită admiterea recursului și modificarea sentinței atacate în sensul respingerii pe fond a contestației și a menținerii ca legal și temeinic a raportului de evaluare nr.73895/GII/27.06.2011.

La dosar intimatul-reclamant a depus întâmpinare și acte, iar în termenul de amânare a pronunțării concluziilor scrise în care se solicită respingerea recursului ca nefondat.

Analizând recursul declarat, în raport de motivele invocate, Curtea îl apreciază pentru următoarele considerente ca fondat, în cauză fiind îndeplinite condițiile motivelor de recurs prevăzute de art.304 pct.8 și 9 Cod procedură civilă interpretare greșită a raportului juridic dedus judecății și aplicarea greșită a legii.

Soluția pronunțată de instanța de fond, prin care s-a admis contestația reclamantului-intimat Nechita Aurel și s-a dispus anularea raportului de evaluare nr.7385/GI din 27.06.2011 al recurente Agencia Națională de Integritate este nelegală și netemeinică sub ambele aspecte de nelegalitate invocate de recurentă.

Primul aspect de nelegalitate invocat având ca obiect concursul dispozițiilor legale incidente este fondat, în cauză fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art.304 pct.8 și 9 Cod procedură civilă interpretare greșită a legii și aplicarea greșită a dispozițiilor legale.

În mod greșit prima instanță a apreciat pe situația de fapt necontestată de intimat că în cauză nu sunt aplicabile dispozițiile art.31 și art.34(1) din Legea nr.176/2010 în raport de faptul că situația de incompatibilitate a reclamantului-intimat a încetat la data de 2 octombrie 2009. Pe acest considerent s-a apreciat de instanța de fond că autoritatea recurentă a încălcat dispozițiile art.15(2) din constituția României care reglementează principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

Curtea apreciază că aceste considerații sunt greșite fapt care determină nelegalitatea și netemeinicia sentinței atacate. În raport de situația de fapt și de data sesizării din oficiu 16.XI.2010, Curtea apreciază că erau deplin aplicabile dispozițiile Legii nr.176/2010 pe motiv că perioada de verificare a fost extinctivă conform art.11(1)

din Legea nr.176/2010 și pentru următorii trei ani de la încetarea calității de demnitar.

La data 16.11.2010 Agenția Națională de Integritate în temeiul art. 12 alin. (1) și (2) lit. b) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, s-a sesizat din oficiu în lucrarea nr, 83414/A/II/16.11.2010, cu privire la faptul că reclamantul, nu a respectat dispozițiile privind completarea și depunerea declarațiilor de avere și de interese, ocazie cu care s-a constatat nerespectarea dispozițiilor legale privind regimul juridic al incompatibilităților, în sensul că acesta deține atât funcția decan al Facultății de Medicină și Farmacie din cadrul Universității "Dunărea de Jos" Galați, cât și demnitățile și funcțiile publice de deputat în Parlamentul României și secretar de stat în Ministerul Sănătății.

În considerarea dispozițiilor art. 34 (1) activitatea de evaluare s-a desfășurat cu respectarea prevederilor art.11 alin.(1) din Legea nr. 176/2011 *privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, activitatea de evaluare a declarației de avere, a datelor și a informațiilor privind averea existentă, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite existente în perioada exercitării funcțiilor ori demnităților publice, precum și cea de evaluare a contactelor de interese și a incompatibilităților se efectuează atât pe durata exercitării funcțiilor ori demnităților publice, cât și în decursul a 3 ani după încetarea acestora.*

În consecință față de cele expuse, Curtea apreciază că la data sesizării din oficiu 16.XI.2010 erau aplicabile dispozițiile art.31(1) și art.11(1) din Legea nr.176/2010, în vigoare din 1.09.2010 și nu prevederile art.2 din Legea nr.144/2009 act normativ abrogat.

Sesizarea fiind făcută în cadrul termenului de 3 ani de la încetarea mandatului de secretar de stat în Ministerul Sănătății 2 octombrie 2009, erau deplin aplicabile dispozițiile Legii nr.176/2010, fiind nelegală opinia primei instanței în sensul

încălțării principiului neretroactivității legii prevăzute de art.15(2) din Constituția României.

Al doilea aspect de nelegalitate, având ca obiect legalitatea raportului de evaluare pe aspectul concret al verificării existenței situației de incompatibilitate dintre funcția de decan și funcția de deputat sau membru al guvernului, este fondat în opinia Curții, în cauză sentința atacată fiind dată cu aplicarea greșită a dispozițiilor art.81(1) și (2) și a art.83(4) din Legea nr.161/2003 coroborat cu dispozițiile art.36(3) din legea nr.96/2006 și a dispozițiilor Legii nr.128/1997.

În mod greșit prima instanță a apreciat că funcția de decan nu este o funcție de autoritate publică și faptul că textul constituțional și alte texte aplicabile - art.36(3) din Legea nr.96/2006 și art.83(4) din Legea nr.161/2003 nu fac distincția între categoria funcțiilor și activităților didactice permise senatorilor și deputaților. Iar distincția care o face autoritatea recurentă în raport de evaluare între funcții de conducere și funcții didactice este nelegală în opinia primei instanțe distincția fiind realizată doar în Legea învățământului nr.128/1997.

Pe situația de fapt necontestată rezultă că reclamantul a fost numit începând cu data de 07.02.2008, în funcția publică de decan al Facultății de Medicină și Farmacie din cadrul Universității "Dunărea de Jos" din Galați. prin Dispoziția rectorului universității nr.312/29.02.2008, indemnizația de conducere ca decan acordându-i-se din 12.05 2005 conform extrasului procesului verbal al ședinței biroului de senat din data de 12.05.2005. De la data de 07 februarie 2008 și până în prezent, reclamantul își desfășoară neîntrerupt activitatea în cadrul aceleiași entități - Universitatea "Dunărea de Jos" - Facultatea de Medicină și Farmacie, în funcția de conducere de decan.

Funcția de decan al Facultății de Medicină și Farmacie - Universitatea "Dunărea de Jos" Galați a fost și este exercitată de reclamant în baza deciziei nr.312/29.02.2008 a rectorului universității, temeiul legal fiind prevederile Legii nr.128/1997 privind statutul cadrelor didactice, capitolul II, conducerea instituțiilor de învățământ superior, indemnizația de conducere fiindu-i acordată în baza Hotărârii Biroului Senatului universității, din data de 12.05.2005.

Într-adevăr dispozițiile art. 80 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, stabilesc faptul că, incompatibilitățile privind demnitățile publice și funcțiile publice sunt cele reglementate de Constituție, de legea aplicabilă autorității sau instituției publice în care persoanele ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică își desfășoară activitatea, precum și de dispozițiile textului actului normativ amintit.

Curtea apreciază, în raport de situația de fapt, că instanța de fond a interpretat și a aplicat greșit legea în aprecierea legalității raportului de evaluare din 27.06.2011.

Prin raportul de evaluare nr.73895/GII din 27.06.2011 s-a constatat în ceea ce-l privește pe reclamantul-intimat existența unei situații de incompatibilitate a acestuia pe motiv că a deținut simultan funcția de deputat și funcția de decan, cât și secretar de stat în perioada 12.05.2005 – 2 octombrie 2009.

Curtea consideră că în mod greșit instanța de fond a apreciat că funcția de decan nu este o funcție publică de autoritate și a înlăturat nelegal distincția dintre funcțiile de conducere și funcțiile didactice, realizată prin dispozițiile art.72(2) și art.53(1) din Legea nr.128/1997.

Conform prevederilor art.81 alin.(1) din Legea nr 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, „calitatea de deputat sau senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, potrivit Constituției, cu excepția celei de membru al Guvernului”, iar alin.(2) enumera funcțiile publice de autoritate, incompatibile cu calitatea de deputat sau senator ca fiind: „funcțiile din administrația publică asimilate celor de ministru, funcțiile de secretar de stat subsecretar de stat și funcțiile asimilate celor de secretar de stat și subsecretar de stat din cadrul organelor de specialitate din subordinea Guvernului sau a ministerelor, funcțiile din Administrația Prezidențială, din aparatul de lucru al Parlamentului și al Guvernului, funcțiile de conducere specifice ministerelor, celorlalte autorități și instituții publice, funcțiile de consilieri locali și consilieri

județeni, de prefecți și subprefecți și celelalte funcții de conducere din aparatul propriu al prefecturilor, funcțiile de primar, viceprimar și secretar ai unităților administrativ-teritoriale, funcțiile de conducere și execuție din serviciile publice descentralizate ale ministerelor și celorlalte organe din unitățile administrativ-teritoriale și din aparatul propriu și serviciile publice ale consiliilor județene și consiliilor locale, precum și funcțiile care, potrivit legii, nu permit persoanelor care le dețin să candideze în alegeri".

Astfel, universitățile de stat, în speță Universitatea "Dunărea de Jos" din Galați, sunt instituții publice aflate în subordinea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, iar funcția de decan constituie funcție de conducere potrivit prevederilor art. 68 alin (1) din Legea nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic - abrogată de Legea nr.1/2011, astfel: "Instituția de învățământ superior este condusă de senatul universitar, prezidat de rector. Decanii facultăților, directorii de departamente și de colegii, direct subordonate instituției de învățământ superior, fac parte de drept din senatul universitar".

De asemenea, potrivit art. 72 alin. (2) Legea nr. 128/1997, "Funcțiile de conducere de rector, de prorector, de decan, de prodecan, de director de departament, de director de colegiu sau de unitate de cercetare. proiectare, microproducție și de șef de catedră nu se cumulează".

Conform prevederilor art. 53 alin (1) din același act normativ, aplicabil în speța, în cauză, funcțiile didactice sunt: preparator universitar, asistent universitar, lector universitar/șef de lucrări, conferențiar universitar, profesor universitar și profesor universitar consultant", de unde rezultă că legea face distincție clară între funcția de decan (funcție de conducere) și funcțiile didactice sau de cercetare.

În această situație devin aplicabile atât dispozițiile privind incompatibilități le referitoare la calitatea de parlamentar prevăzute de art. 81 alin (1) cât și cele pentru funcția de secretar de stat prevăzute de art. 84 alin (2) din Legea nr.161/2003, iar dispozițiile art.82 alin.(3) și art.84 alin. (4) potrivit cărora "Deputați și senatorii pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice" și de asemenea. "Membrii Guvernului, secretarii de stat, subsecretarii de stat și persoanele care

îndeplinesc funcții asimilate acestora pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic al cercetării literar-artistice", nu sunt aplicabile întrucât funcția de decan este funcție de autoritate în sensul prevederilor art. 81 alin (2) din Legea nr.161/2003, respectiv funcție de conducere în cadrul unei instituții publice și nu o simplă funcție didactică sau de cercetare.

De asemenea, incompatibilitate privind demnitățile publice sunt reglementate și de Constituția României, - astfel, conform prevederile art. 71 alin. (2), „Calitatea de deputat sau senator este incompatibilă cu exercitarea oricăror funcții publice de autoritate, cu excepția celei de membru al Guvernului”.

Prin urmare, în perioada 12.05.2005-19.12.2008 intimatul a exercitat simultan atât funcția de deputat în cadrul Camerei Deputaților din Parlamentul României, mandatul 2004-2008, mandat care a încetat la data validării mandatelor deputaților aleși la 30 noiembrie 2008, prin Hotărârea nr. 40/19.12.2008. cât și funcția de decan al Facultății de Medicină și Farmacie din cadrul Universității "Dunărea de Jos" din Galați, începând cu data de 12.05.2005, dată de la care i-a fost acordată indemnizația de conducere ca decan, ulterior, la data de 07.02.2008, fiind numit în funcția de decan identificându-se astfel elemente în sensul existenței unei incompatibilități prin nerespectarea prevederilor art.81 din Legea nr.161/2003.

Curtea apreciază că funcția de decan este o funcție de autoritate publică care se încadrează în dispozițiile art.81(2) din legea nr.161/2003 deoarece este o funcție de conducere enumerată prin dispozițiile art.72(2) din Legea nr.128/1997 și nu este o simplă funcție didactică enumerată e dispozițiile art.53(1) din același act normativ. În mod greșit prima instanță a înlăturat distincția clară pe care o realizează Legea nr.128/1997 între funcțiile de conducere și funcțiile didactice, iar în opinia Curții numai funcțiile și activitățile didactice în formularea cuprinsă în dispozițiile art.53(1) din Legea nr.128/1997 coroborat cu dispozițiile art.36(3) din legea nr.96/2006 și a art.83(4) din legea nr.161/2003, pot fi exercitate de deputați sau senatori fără a exista o situație de incompatibilitate prevăzută de art.81 din legea nr.161/2003.

Un argument în plus în ceea ce privește existența situației de incompatibilitate constă în faptul că potrivit art.68 alin.1 din Legea

nr.128/1997 instituția de învățământ superior este condusă de senatul universitar iar decanii facultăților fac parte de drept din senatul universitar.

Nu se poate reține afirmația intimatului în sensul că numai calitatea de rector, care prezidează senatul universitar ar atrage situația de incompatibilitate, deoarece în cauză, în raport de perioada verificată nu sunt aplicabile dispozițiile Legii nr.1/2011 ci dispozițiile Legii nr.128/1997.

Și în conformitate cu dispozițiile art.207 (1) și (2) din Legea nr.1/2011 funcția de decan este cuprinsă în capitolul XI "Conducerea universităților" și este enumerată în cadrul funcțiilor de conducere din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat sau particulare.

Față de considerentele expuse mai sus, Curtea în baza art.312(1) și (2) din Codul de procedură civilă va admite recursul și va modifica sentința atacată în sensul că va respinge contestația formulată de intimatul Nechita Aurel ca nefondată cu consecința menținerii ca legal a raportului de evaluare nr.73895/GII din 27.06.2011.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de Agenția Națională de Integritate împotriva Sentinței nr. 339 din 31 octombrie 2011 a Curții de Apel Galați - Secția contencios administrativ și fiscal.

Modifică sentința atacată, în sensul că respinge ca nefondată contestația formulată de reclamantul Nechita Aurel.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 5 februarie 2013

JUDECĂTOR,

L.M.Păun

JUDECĂTOR,

D.Duncan

JUDECĂTOR,

R.Voicu

MAGISTRAT ASISTENT,

G.Vlad

Red.L.M.P

Tehnored. R.M.C./4 ex.